

Prezydent Miasta Kędzierzyn-Koźle
ul. Piramowicza 32
47-200 Kędzierzyn-Koźle

Kędzierzyn -Koźle 23-05-2018r.

Pan
ul.
.....

Interpretacja indywidualna

Na podstawie art. 14j § 1 oraz art. 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. –Ordynacja podatkowa (dz. U. z 2018 r poz. 800) Prezydent Miasta Kędzierzyn-Koźle stwierdza, że stanowisko wnioskodawcy przedstawione we wniosku z dnia2018r. o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczące opłaty targowej

jest nieprawidłowe.

Uzasadnienie

W dniu-2018r. wpłynął do tutejszego urzędu wniosek Pana zam. o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego.

Wnioskodawca jest przedsiębiorcą prowadzącym działalność pod nazwą Miejsmem prowadzenia działalności jest dzierżawiony przez Pana plac pod zadaszeniem przed wejściem do budynku Wnioskodawca zamierzając rozszerzyć w w/w miejscu działalność gospodarczą poprzez sprzedaż towarów, zwrócił się o udzielenie interpretacji indywidualnej, czy wówczas będzie zobowiązany do uiszczenia dziennej opłaty targowej w wysokości 150,00zł.

Według stanowiska Pana, miejscem prowadzenia działalności jest część budynku pod zadaszeniem, która posiada fundamenty na których stoją słupy betonowe stanowiące podpory drugiej kondygnacji budynku od których pobierany jest podatek od powierzchni użytkowej. Podatnik uzasadnia, iż zgodnie z ustawą o podatkach i opłatach lokalnych, opłacie targowej nie podlega sprzedaż dokonywana w budynkach lub w ich częściach. Czyli dla części budynku w której prowadzi działalność nie powinna być pobierana opłata targowa. Pan powołał się również na art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 – Prawo budowlane w którym budynek określony jest jako „obiekt budowlany, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach”. Miejsmem prowadzenia działalności przez

podatnika w rozumieniu tego przepisu jest budynek. W dalszej części uzasadnienia Pana odczytujemy również, że za szczególny rodzaj budynku uważa się wiatę, która stanowi pomieszczenia naziemne, nieobudowane ścianami ze wszystkich stron lub nawet w ogóle pozbawione ścian. Ta definicja również określa zdaniem wnioskodawcy miejsce w którym prowadzona jest przedmiotowa działalność jako część budynku. Mając powyższe na uwadze Pan uważa, że w przypadku rozszerzenia działalności poprzez sprzedaż towarów nie powinien być objęty dzienną opłatą targową.

Ocena stanowiska wnioskodawcy

Uwzględniając przedstawiony we wniosku z dnia-2018r stan faktyczny i prawny dotyczący kwestii poboru opłaty targowej, tutejszy organ podatkowy wyjaśnia co następuje:

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2017r. poz.1785), opłata targowa jest pobierana od osób fizycznych, osób prawnych i jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej dokonujących sprzedaży na targowiskach. W rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych targowisko to każde miejsce, w którym jest prowadzony handel. Opłata ta może więc być pobierana nie tylko w miejscach specjalnie wyznaczonych do handlu, lecz także w każdym innym miejscu (np. na chodniku). Zobowiązanie z jej tytułu powstaje bez udziału organu podatkowego, w drodze wystąpienia okoliczności faktycznych, z zaistnieniem których przepisy prawa łączą powstanie zobowiązania (art. 21 § 1 pkt 1 Ordynacji podatkowej). Sama „gotowość” do dokonania sprzedaży, która przejawia się między innymi zajęciem miejsca na targowisku i wyeksponowaniem towaru, jest wystarczającą przesłanką do poboru opłaty targowej. Obowiązek uiszczenia opłaty targowej powstaje z mocy prawa z chwilą faktycznego podjęcia czynności handlowych (np. oferowanie produktu) zmierzających do dokonania sprzedaży (niezależnie od skutku) w każdym miejscu danej gminy.

Zgodnie z art. 16 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych z opłaty targowej wyłączony jest handel dokonywany w budynkach lub częściach budynków. Według regulacji zawartej w tym przepisie, opłacie targowej nie podlegają bowiem wyłącznie osoby i jednostki które są podatnikami podatku od nieruchomości w związku z przedmiotami opodatkowania położonymi na targowiskach.

Pojęcie budynku i części budynku należy przy tym odnieść do art. 1a pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych określającego, iż budynek to obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach. Czy dany obiekt budowlany jest "budynkiem" przesądzają wszystkie występujące łącznie cechy, tj. trwałe związanie z gruntem, wydzielenie z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych, posiadanie fundamentów, posiadanie dachu, przy czym brak jednej z cech ustawowych uzasadnia przyjęcie, że dany obiekt nie stanowi "budynku" w rozumieniu art. 15 ust. 2b u.p.o.l.

Dzierżawiony przez Pana plac przed tzw. nie posiada wszystkich występujące łącznie cechy budynku tj. nie posiada przypisanych sobie przegród budowlanych - dedykowanych właśnie tej przestrzeni.

Z kolei za budowlę (np. wiatę) uważa się obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury a także

urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Podczas określania podstaw opodatkowania danej nieruchomości należy w pierwszej kolejności dokonać klasyfikacji obiektów, czy mamy do czynienia z budynkiem czy z budowlą. Obiekt budowlany nie może być dla potrzeb podatku od nieruchomości jednocześnie budynkiem i budowlą. Są to definicje rozłączne. Zatem w pierwszej kolejności należy ustalić, czy dany obiekt posiada cechy budynku, a jeżeli tak to weryfikowanie w jego kontekście definicji budowli jest zbędne.

W przedmiotowej sprawie mamy do czynienia z sytuacją gdzie Pan zamierza rozszerzyć działalność poprzez sprzedaż towarów na terenie wynajmowanej części nieruchomości tj. placu pod zadaszeniem mieszczącym się w obrysie budynku przed wejściem do budynku Co do zasady o sposobie kwalifikacji tak gruntu jak i budynku do celów podatkowych w podatku od nieruchomości decydujące znaczenie mają zapisy i funkcje wskazane w ewidencji gruntów i budynków. Według Starostwa Powiatowego w Kędzierzynie-Koźlu przedmiotowa nieruchomość położona w Kędzierzynie-Koźlu działka nr, stanowi inne terytoria zabudowane na której znajduje się budynek handlowo-usługowy. Właścicielami nieruchomości a zarazem podatnikami podatku są z siedzibą w W toku prowadzonego postępowania wyjaśniającego, Organ podatkowy zwrócił się do właściciela nieruchomości o wyjaśnienie w kontekście złożonej deklaracji podatkowej czy powierzchnia dzierżawiona przez Pana stanowi część powierzchni użytkowej budynku położonego na działce nr W odpowiedzi pismem z dnia-2018r. dyrektor poinformował, iż część dzierżawioną ujęto w podstawie opodatkowania powierzchni gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Następnie pismem z dnia2018r doprecyzowano, iż powierzchnia dzierżawiona przez Pana nie stanowi części użytkowej budynku położonego na działce

Zatem na podstawie zebranego materiału dowodowego ustalono, że przedmiotowe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej przez Pana nie jest budynkiem ani jego częścią w związku z czym prowadzenie sprzedaży towarów na tym terenie będzie skutkowało poborem dziennej opłaty targowej.

Zgodnie z § 1 uchwały Rady Miasta Kędzierzyn – Koźle Nr XLIX/475/17 z dnia 30.11.2017r. w sprawie ustalenia wysokości dziennych stawek opłaty targowej, na terenie Gminy Kędzierzyn-Koźle, dzienna stawka opłaty targowej od osób fizycznych, osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, dokonujących sprzedaży po za targowiskiem miejskim niezależnie od zajmowanej powierzchni wynosi 150,00zł.

POUCZENIE

Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu przy ul. Kośnego 70, 45-372 Opole, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. –

Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r. poz. 718 z późn. zm.; dalej jako p.p.s.a.).

Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wnosi się (w dwóch egzemplarzach – art. 47 p.p.s.a.) w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie 60 dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 p.p.s.a.).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 p.p.s.a.), tj. na adres Prezydenta Miasta Kędzierzyn-Koźle ul. Piramowicza 32, 47-200 Kędzierzyn-Koźle.

Otrzymują :

- 1 . Adresat
2. A/a